

Skriftlig arbeid som pliktlop

TEKST

Ole Sigvard LunnanPUBLISERT 1. juni 2007

Kravet om skriftlig arbeid i spesialistordningen bør tas opp til ny vurdering. Norsk Psykologforening har lyktes med å oppnå anerkjennelse for våre spesialister, det viser seg både i forhold til lønn og rett til studiepermisjon. Dette arbeidet bør videreføres, men den gjentatte prioriteringen av spesialister i sentrale og lokale forhandlinger øker også avstanden til ikke-spesialistene. Selv med ti års ansiennitet kan en ikke-spesialist i dag tjene dårligere enn gjennomsnittlig *begynnerlønn* for økonomer (400 000 ifølge Aftenposten)!

Med økende avstand mellom ikkespesialister og spesialister tiltar behovet for at godkjenningen av spesialister skjer på en ryddig måte. Kravet om skriftlig arbeid er en snubletråd i vår spesialistordning, som kan frarøve erfarne psykologer muligheten til å forhandle om lønn ut fra kompetanse. Det er naturlig å sammenligne Psykologforeningens ordning med Legeforeningens og Advokatforeningens, som *ikke* stiller krav om skriftlig arbeid. Deres kriterier er klare og greie; det som gjelder, er relevant praksis, veiledning og videreutdanning.

Evne til skriftlig framstilling og vitenskapelig resonnement er viktig, men begge deler er sterkt vektlagt i vårt embetsstudium. Det er ikke heldig at spesialistordningen trekker embetseksamen i tvil på et så sentralt punkt. Det skriftlige arbeidet gjelder dessuten ikke som vitenskapelig produksjon, og det blir sjelden lest av et større publikum. Psykologforeningen bør derimot arbeide for tydeligere anerkjennelse av psykologer som klarer å kombinere praksis med akademisk virksomhet og publisering. Som lønnspolitisk og faglig målsetting kan det gi en ny streng å spille på i vårt fagpolitiske arbeid. Skjønnsmessig vurdering av skriftlig framstillingsevne bør overlates til Forfatterforeningen.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 44, nummer 6, 2007, side

TEKST

Ole Sigvard Lunnan, Psykolog, BUP Søndre Nordstrand